

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

er auch jetzt wieder sein — «sofort — mars le a pincébe!» So nach einer weiteren Weile auch noch einen dritten Russen fangend. Jetzt aber wurde ihm die Sache verdächtig, wo kommen denn so viele Russen daher, fragte er sich und seine drei Gefangenen! Diese bedeuteten ihm, dass unweit in einem Hause eine feindliche Feldwache — es war bei hellem Tageslicht — teils schlafe — teils Kartoffel briet. Er schlich näher, nachdem er die drei Gefangenen versperrt hatte, und entdeckte, dass acht Gewehre an einer Türe lehnten. Dorthin sprang er zuerst und warf die Waffen zu Boden, sodann machte er «Fertig» an der Türe selbst und rief «ruke gore». Erschrocken und verschlafen zugleich hoben alle acht Mann die Hände sogleich, worauf er sie, stets schussbereit, auch in seinen Keller führte. Jetzt wurde ihm aber unheimlich und da begann Szilágyi zur vierten Kompagnie hinüberzurufen, dass eine Patrouille kommen möge. Obwohl sie ihm nun wegen der Ruinen nicht hören konnten, — erschien doch bald eine solche — denn sein langes Ausbleiben hatte die Kameraden bereits besorgt gemacht und sie kamen selbst heran. So erschien der kleine Infanterist Szilágyi vor dem Herrn Divisionär Generalmajor Ritter Rudolf von Willerding, dem er sein Abenteuer erzählen musste. Lächelnd hörte ihn der hohe General an, besonders belobte er sein energisches «sofort mars le a pincébe» und macht ihn also gleich zum Gefreiter. Er bekam 100 Kronen Beutegeld und später noch die grosse silberne Tapferkeitsmedaille.

Auch die Offiziere der Kompagnie freuten sich über den braven, mutigen Mann und da sie nichts anderes hatten, bekam er von ihnen deren ganze Fassung an Bäckerei, Kognak, und Zigaretten. Das stramme «sofort» gab noch lange Anlass zur Fröhlichkeit, bis endlich am 8-ten Mai 1915 der Hauptkamm der Karpathen durch die Division überschritten wurde, welche vorwärtstürend den Feind aus Ungarn und Galizien warf und ihn noch weit in dessen eigene Heimat hinein verfolgte.

Hauptmann *Branko Kralj*.

zsebkendőjét lobogtatja. Szilágyi közvetlenül mellette állott, egy kissé ő is meghökent, hiszen ellenfele kétszer oly hatalmas volt, mint ő. Egyszerre csak megpillantott egy pincelyukat, mentőötlete támadt és elkiáltotta magát :

— Szofort mars le a pincébe! — Az orosz boldogan teljesítette a parancsot. Szilágyinak pedig sürgős lett a krumpliszedés . . . Megint jött egy muszka. Ezt már a rejtek helyéből leste meg, foglyának a fegyverével.

— Szofort mars le a pincébe! — hangzott Infanteriszt Szilágyi kommandója. Rövid háromnegyed óra múlva ismét elfogott egy «oroszt». Ezekről tudta azután meg, hogy nem messze az egyik házban orosz tábori előőrs tanyázik. Fényes nappal volt. A muszkák egy része aludt, a többiek pedig burgonyasütéssel szórakoztak. Szilágyi három foglyát elzárván, az ezek által jelzett helyhez közeledett. Már messziről észrevette az ajtóhoz támasztott nyolc puskát. Odaugrott, feldőntötte a fegyvereket, stramm fertiget vágott és elkiáltotta magát : «Ruki gore!»

A nyolc ember ijedten adta meg magát. Szilágyi ezeket is pincéjébe zárta. Kényelmetlen volt azonban neki egy kissé a helyzet és ezért elhatározta, hogy visszatér századához és járőrt hoz magával. A járőr azonban már épen jött, mert Szilágyi hosszú elmaradása bajtársai előtt gyanus volt . . . Így került azután a kis tömzsi Szilágyi Willerding Rudolf lovag vezérőrnagy, hadosztályparancsnok elé, akinek felszólítására elbeszélte kalandját. A generális nevetve hallgatta végig a históriát, különösen tetszett neki Szilágyi kommandója : «Szofort mars le a pincébe!» Azonnal örvezetővé léptette elő, száz korona jutalmat és nagy ezüst vitézségi érmet kapott.

A század tisztjei is nagyon örültek Szilágyi bravúrjának és minthogy más nem volt náluk, a bátor legénynek adták az aznap kapott süteményt, konyakot és cigarettát. Az eseten még sokat neveltünk, amíg végül hadosztályunk május 8-ikán átlépte a Kárpátokat, az ellenséget kiverte Magyarhonból, Galiciából és saját hazájába üldözte.

Kralj Branko százados.